

Не оминули жителів села і події, які відбувалися в СРСР та Україні.

Юрій Сосніцький був учасником війни в Афганістані.

Троє жителів села, Сергій Гусак, Микола Гуменюк та Петро Гурний були ліквідаторами аварії на Чорнобильській АЕС.

Коли розпочались буремні події на сході України у 2014 році, жителі сіл Малашівці та Волиця, взявши зброю до рук, стали на захист суверенітету нашої держави.

Учасниками АТО стали: Віталій Ананченко, Юрій Скальський, Володимир Ратушняк, Сергій Луцюк, Олег Алієв, Василь Кадиш, Сергій Суховірський, Артем Салях, Олексій Кононенко, Віктор Данилюк, Дмитро Роюк, Артем Бойко, Володимир Ляховець, Леонід Дзяворук, Ігор Очеретний, Максим Семенович, Віталій Ковальчук, Олексій Конопко.

В селі функціонують: початкова школа Хмельницької міської ради, пункт сімейної медицини, Свято-Михайлівська церква, два магазини, Малашовецька філія Центру культури і дозвілля (ЦКД).

Багато років проводить культурно-просвітницьку діяльність Малашовецька бібліотека-філія №26. Читачами бібліотеки є не тільки мешканці Малашовець, а й сусідньої Волиці. Бібліотека працює у тісному партнерстві з місцевим ЦКД.

За сприяння народного депутата України Сергія Лабазюка у селах облаштували дитячий майданчик.

Багато в селі і приватних підприємств: Садівничі Товариства "Дружба" та «Світлана», ТОВ «Маркос-Агрофлора», Селянське (Фермерське) Господарство Василя Кияновського по вирощуванню зернових та технічних культур; ТОВ «Фортакс» – виробництво виробів із бетону гіпсу та цементу;

ТОВ «Украгроспілка» – розведення свиней, виробництво м'ясних продуктів, оптова торгівля деревиною, будівельними матеріалами та санітарно-технічним обладнанням; ТОВ «Надра» – вирощування зернових культур; СТОВ ім. Гузенка – змішане сільське господарство; Фермерське Селянське Господарство «Світанок» – змішане сільське господарство; ТОВ «Укртрейдземпроект» – змішане сільське господарство; ТОВ «Екостар-Поділля» – розведення інших тварин; ТОВ «Укрпропласт» – виробництво пластмас у первинних формах та інші.

Село багате на підприємства дає можливість мешканцям розвиватися та розвивати свій край.

Дружні, щирі, відкриті люди завжди разом: і святкують, і волонтерять, і стають на захист своєї землі.

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської
територіальної громади
Центральна публічна бібліотека

МАЛАШІВЦІ: історія і сьогодення

Інформаційний буклет

Хмельницький, 2023

Село **Малашівці** старостинського округу з центром у селі Шаровечка Хмельницької міської територіальної громади Хмельницького району Хмельницької області. Населення становить 582 особи.

Символіка села затверджена 30 грудня 2015 року рішенням №8 сесії сільської ради.

Герб – у зеленому полі золотий сніп пшениці. У лазуровій главі, відділеній срібною шиповидною нитяною балкою, чотири золотих вітряки в балку.

Прапор – прямокутне полотнище розділене на п'ять горизонтальних смуг – зелену, синю, білу, синю і зелену. У центрі полотнища жовтий сніп пшениці.

Археологічні розвідки свідчать, що життя тут розпочалось з доби бронзи (III-II тисячоліття до н. е.), відомі також знахідки селищ часів ранньої залізної доби I тисячоліття до н. е. До війни, в 1934 році, у селі біля церкви був знайдений склеп з надгробним камінням, на якому були викарбувані слова: «Серафім Малишев 1576 рік». Тому село було названо на його честь «Малашевці». У 1850 р. зафіксовано назву Міляшівці.

Після скасування кріпосного права селяни були наділені земельними ділянками, але не мали чим їх обробляти. Тому землі були скуплені за безцінь землевласниками. В селі були побудовані вітряк, крупорушка, млин, дві торгові крамниці. Розвивались кустарні ремесла (чоботарі, столяри, теслі, шевці). Єдиним вогнищем культури був Свято Михайлівський храм, побудований в 1779 році. При церкві відкрилась церковно-приходська школа.

Виходець з села Михайло Козак став членом Державної думи. Він був самоучкою, а свій маєток в с. Малашівці після революції віддав під школу. В 1913 році земство відкрило чотирирічну школу, яка з 1932 року стала семирічкою.

У 1930 році селяни почали об'єднуватися в колгоспи.

22 червня 1941 року мирна праця жителів села була перервана війною. При окупації було насильно вивезено на каторжні роботи в Німеччину 37 молодих людей. В роки окупації на колгоспних фермах був збудований німцями табір для євреїв. Туди німці зганяли всіх євреїв з міста та навколишніх сіл. В листопаді 1942 року трапилася трагедія – всіх в'язнів погнали в поле рити собі могили, а потім живими засипали землю.

24 березня 1944 року село було визволено від нацистських загарбників.

Визначною пам'яткою села є Братська могила загиблих воїнів, яка встановлена тут у 1956 році.

У післявоєнні роки почалася відбудова села. В 1980-роках в селі Малашівці було побудовано великий молочний комплекс, чотири одноквартирні будинки для спеціалістів колгоспу. В 1987-1988 роках побудований новий будинок культури, зведено меморіальний комплекс загиблим воїнам односельчан проведено реконструкцію могили воїнів-визволителів.

В 1993 році колгосп перетворено в селянську спілку «Обрій», створено фермерське господарство «Світанок». В 1997 році було продовжено газифікацію села Малашівці, яку було закінчено в 1999 році повністю.

В 1996 році КСП «Обрій» одним із перших почало паювання земель сільськогосподарського призначення та майна. Почали будуватися приватні підприємства. Одним із перших стало будівельне підприємство «Основа», потім – ТзОВ «Автобан», ТзОВ «Веконд – Поділля», які діють і дотепер.